

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovaným: **1) Policie České republiky, Policejní prezidium**, se sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7, a **2) Magistrát hl. města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, 110 00 Praha 1, týkající se žaloby „o přezkoumání zákonnosti neprovedení správního řízení“ ze dne 25. ledna 2013, doručené Městskému soudu v Praze 30. ledna 2013 a zapsané pod sp. zn. 2 A 6/2013, v řízení o návrhu žalobce ze dne 6. února 2013 obsahujícím námitku podjatosti a návrh na vyloučení soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého,

takto:

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý **není** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 A 6/2013.

Odůvodnění:

Žalobce podal dne 30. ledna 2013 u Městského soudu v Praze žalobu, datovanou dnem 25. ledna 2013, na „*přezkoumání zákonnosti neprovedení správního řízení (causa ulice plzeňská praha motol), resp. neprovedení spravedlivého řízení*“, již Městský soud v Praze vyhodnotil, jak vyplývá z jeho usnesení č. j. 2 A 6/2013 - 22 ze dne 4. února 2013 o neustanovení zástupce pro řízení, resp. z usnesení č. j. 2 A 6/2013 - 24 z téhož dne o zamítnutí návrhu na osvobození od placení soudního poplatku, jako žalobu na zrušení usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, vedoucího služby odboru dopravní policie ze dne 26. dubna 2012, č. j. KRPA-20174/ČJ-2012-0000DI, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Krajského ředitelství policie hl. města Prahy ze dne 13. března 2012, kterým dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo přerušeno řízení o žádosti žalobce o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím vydaným v blokovém řízení č. j. PSP-1582/DI-1-BP-2006 ze dne 28. srpna 2006 a toto usnesení potvrzeno, neboť toto rozhodnutí žalobce považoval za nezákonné.

Žalobce podáním datovaným dnem 6. února 2013 podal návrh na vyloučení soudce Jiřího Tichého, s „*odvoláním na [jeho] extrémně nepřátelský postoj [vůči žalobci] ... a se zřetelem na jeho prokázanou ochranu zvěrstvům a lumpárnám, podvodům a lžím, syčárnám*

a falšování skutečností v přestupkových řízeních k neprospěchu a ke škodě nevinných řidičů ... v plodné spolupráci s podvody obecních úředníků ... [atd.]“.

Městský soud v Praze posléze předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o uplatněné námitce podjatosti. Soudce Mgr. Jiří Tichý k věci uvedl, že mu nejsou známy žádné skutečnosti, pro které by mohl být z projednávání a rozhodování ve věci vyloučen. K účastníkům, ani k projednávané věci žádný vztah nemá a okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení v projednávané věci, ani v jeho rozhodování v jiných věcech, nejsou dle § 8 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) důvodem k jeho vyloučení.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16, dostupné na www.nssoud.cz).

Jak Nejvyšší správní soud již dříve poznamenal v usnesení č. j. Nao 48/2009 - 162 ze dne 22. 7. 2009, *„dřívější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovalo k právním a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti“.*

Podstata námítka podjatosti vznesená žalobcem tedy neobstojí, neboť jeho nespokojenost s rozhodováním v jiných věcech žalobce či věcech jiných žalobců, jak lze dovozovat z textu jeho námítka, výslovně podle zákona nemůže zakládat důvod k vyloučení soudce. Vedle toho, námitka podjatosti a návrh na vyloučení soudce Mgr.

Jiřího Tichého neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, jež by mohly vést k pochybnosti o nepodjatosti tohoto soudce a založit důvod k jeho vyloučení. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu